

θιαν ὅπως εὐοδωθῶσιν οἱ ἀγῶνες των πρὸς εὔρεσιν τοῦ ἀπωλε-
σθέντος συγγενοῦς.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν ὅτι ὁ Φουκέ πρὸ τῆς
ἐκ Παρισίων ἀναχωρήσεως τῆς Μαρίας ἐνεπιστεύθη αὐτῇ ἐπιστο-
λὰς τινὰς ἀπευθονομένας τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ τῆς
Ἀγγλίας, παρακαλῶν αὐτὴν ὅπως τὰς θέσῃ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ
εἰς Λονδίνον. Τοῦ ἐμπεριεχομένου δὲ τῶν ἐπιστολῶν τούτων οὐ
μόνον ἐγένετο χάτοχος, ἀλλ' ἔτι καὶ τὰς ἀντέγραψεν. Διατὶ καὶ
πῶθεν καὶ αὐτὴ αὕτη ἡγνῶει. Δὲν τὴν παρεκίνησεν εἰς τοῦτο τὸ
λογικόν, ἀλλ' ἔμφυτος, οὕτως εἰπεῖν, προαίσθησις.

.....
Παρήρχοντο αἱ ἡμέραι, καὶ ἐν τούτοις οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος
ἀνεκαλύπτετο τοῦ Ἰερωνύμου Λεγρᾶντζ. Ἡ ἀστυνομία τότε δὲν
ὠμοίαζε πρὸς ἐκείνην, δι' ἣν καυχᾶται σήμερον ἡ Ἀγγλία. Ὅσον
δ' ἀφορᾷ τοὺς «Ἀνιχνευτάς» (Detectives) δὲν ὑφίστατο σῶμα
τοιούτων, ἀξίων τοῦ ὀνόματος. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἡ κόμισσα
καὶ ὁ Δὲ Κλαιράν διεσκέδαζον ἀξιολόγως μεθ' ὅλην τὴν δυσάρε-
στον θέσιν τῆς ἀμφιβολίας ἐν ἣ ὑπεκρίνοντο ὅτι ἦσαν. Κατέ-
στησαν «τὸ κέντρον» τῆς χειμερινῆς περιόδου τοῦ Λονδίνου, ἥτις
ἦτο ἐξαιρετικῆς τερπνότητος. Εἶχον ἐπισκεφθῇ τοὺς οἴκους τῶν
ἐπισημοτάτων τῆς κοινωνίας· ὁ δὲ λόρδος Βρέντων ἐγγράφως
ἐξωμολογήθη τὸ πάθος του καὶ προσήνεγκε τὴν χεῖρα του, ἀλλ'
ἡ κόμισσα, ἐν τῇ ἀπαντήσῃ, γεγραμμένη περιπαθῶς καὶ ἐπιχα-
ρίτως, ἡρνήθη, προφασίζομένη ὅτι τὰ αἰσθηματά της ἦσαν ἤδη
συνδεδεμένα μετ' ἄλλης ὑπάρξεως. Ἡ ἄρνησις τοσοῦτον σπου-
δαίως ἐπηρέασε τὰς φρένας τοῦ λόρδου Βρέντωνος, ὥστε ἡ οἰκο-
γένειά του ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν ἀγροτικὴν
ἐπαυλὶν της. Καὶ δὲν ἦτο αὕτη ἡ μόνη αἵτησις πρὸς γάμον, ἣν
ἔλαβεν ἡ κόμισσα—πολλὰ ἄλλα πρόσωπα καὶ βαθμοῦ καὶ τίτλου
ἐπεδίωξαν τὴν κατὰκτησίν της, ἀλλ' εἰς ἀπαντας ἰσχυρὰ μίαν
παρεῖχεν πρόφασιν ἐξηγοῦσαν τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν εἶχεν, ὅπως μένῃ
ἄγαμος.

Μετὰ ἕξ ἐβδομάδας πρωίαν τινὰ ἄτομόν τι ἐπεσκέφθη τὸν κ.
Δὲ Κλαιράν καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπίστευε νὰ εὔρε τὸ ζητούμενον